

Lobota

Uredništvo in upravništvo Kranj, Bleiweisova 7 — Čekovni račun št. 17.497 — Rokopisi se ne vračajo
Izhaja vsako soboto — Naročnina mesečno Din 4—, četrtletno Din 12—, polletno Din 25—, celoletno Din 45— — Inzerati po tarifi

Leto II.

Kranj, 5. februarja 1938

Štev. 6.

Dr. I. Š.:

Načrt delovne ustave v Franciji

V četrtek zvečer je govoril po radiu predsednik francoske vlade Chautemps o „načrtu modernega pravilnika o delu“, s katerim hoče zavezati tretja francoska vlada ljudske skupnosti samovoljno delodajalcev po šest v vzajemni zvezi stojčih zakonih, ki naj nadomestijo l. 1936 sklenjene prostovoljne dogovore med delavskimi in delodajalskimi organizacijami. Poskus splošne ureditve delovnih pogojev, h kateremu se spenja današnja, ljudsko demokratična Francija, je nekaj edinstvenega. Z njim se ne more meriti niti znamenita Bismarckova socialno-zavarovalna zakonodaja v Nemčiji izpred svetovne vojne. Že zaradi tega je vredno povedati našemu delavstvu bistvene značilnosti tega velikega načrta. To je pa potrebno tudi zaradi tega, ker je poskusil nek ljubljanski tednik, ki je doklada k dnevniku in izhaja v modrini pondeljkov, o navedenem načrtu napraviti precej popačeno sliko, mu namreč vsiliti težnje, ki bi ga izenačile s kakšno, v zadnjem času precej pogostih uredb.

Po neutajljivi politični zmagi francoskih demokratičnih strank maja meseca 1936 so bili krogi, ki nosijo znano oznamenilo „dvesto družin“, tako preplašeni, da je mogel Blum s preprostim dogovorom med strokovnimi organizacijami delavcev in delodajalcev uzakoniti važne, do takrat nezasišane pridobitve delavstva: 40-urnik, plačane dopuste, kolektivne pogodbe, razso-dišča.

Toda reakcionarji so pričeli kmalu spet dvigati glave. V rokah so imeli sredstvo, s katerim so doslej še vedno prevrnili neprijetne vlade: usodo franka. Pod zemljo so organizirali napadalne čete in zaloge „za obrambo domovine“, nad zemljo so pa načeli denar, deloma po svojih borzifancih, deloma s „patriotičnim begom kapitala“ v zamejstvo. Mnogo poguma jim je dajal tudi v Španiji zaneten požar in podpora, ki so jo neprikrito nudile generalu Franku tuje velesile. V Franciji pa je frank padal, draginja pa rasla. V tem ozračju bi bilo danes nesmiselno misliti na „prostovoljni“ pristane podaljšanja že v javnih kolektivnih pogodb pri delodajalcih, ki jih predstavlja Gignoux, zaupnik „dvesto družin“ in predsednik državne zveze delodajalskih zvez. Še bolj izključeno je upanje, da bi pristali delodajalci na sklep splošno veljavne temeljne kolektivne pogodbe, ki jo zahteva splošna zveza dela (Jouhaux). S težavo je spravila druga vlada ljudske skupnosti v veljavno zakon, ki podaljšuje veljavnost sedanjih kolektivnih pogodb do 28. II. t. l.

Chautemps, izvrsten taktik, je tik pred padcem druge vlade ljudske skupnosti, povabil delodajalce in delavce v osebi njihovih strokovnih središč (C. N. P. F. in C. G. T.) na izmenjalno polemiko glede nove ureditve delovnih pogojev. Dočim je delavska osrednja zveza C. G. T. povabilo sprejela brez vsakega pridržka, je delodajalska C. N. P. F. postavila za to pogoje, med drugim tega, da morajo sodelovati tudi „delavske“ organizacije, ustanovljene po delodajalcih. To je bila stvarno odklonitev povabila. Sočasno je bil izvršen silovit napad na frank, kar je spravilo Chautempsove živce v precejšnji nered, kar se je pokazalo tragično na odločilni seji parlamenta, ko je brez potrebe izpodnesel (in tudi najbrže nehoté) temeljno načelo ljudske skupnosti, vladajoče

Srečna nemška žena

„Evropska korespondenca“ (nacionalistična časopisna agencija, ki izhaja v hrvaščini v Berlinu), ki jo izdaja, kakor lahko sodimo že po zvečenem imenu, čistokrvni German T. Skenderides, poroča, da se je od 1. januarja 1937 dalje zvišalo število zaposlenih žen v Nemčiji za ca 700.000. 1. nov. 1927 je bil tudi ukinjen zakon, po katerem niso smele biti zaposlene žene, ki jim je država dala posojilo za sklenitev zakona.

V prvih letih nacionalističnega režima je spadala žena po vseh naravnih zakonih v družino, vrnila se je morala k domačemu ognjišču, rodila je morala državi hrabre vojščake in vzgajala mladi germanski rod v visokih čednostih predzgodovinske dobe.

Danes pa je po Skenderidesu „moč absorbiranja“ nemškega gospodarstva foliklana, da spada žena po istih naravnih zakonih v tovarno, na velepossestvo itd., kjer bo lahko tekmovala z moško delovno silo. Na delo se bodo morale vrniti tudi poročene žene, ki bodo opravljale mnoge vrste dela, ki jih danes izvršujejo moške.

večine v deželi in v parlamentu. Prišla je nova vlada, ki je napako s te seje temeljito popravila z odlično izjavo, s katero je postavila vprašanja spel na pravi prostor in dala tudi vsakemu ime, katero zasluži. Glasovalo je za njo 501 poslancev, namreč čisto vsa levica in vse stranke ljudske skupnosti ter celo sredina Petra Flandina, ki doslej še nikoli ni glasovala za vlado od maja 1936 dalje. S takim izidom glasovanja (o katerem so pri nas poročali zelo pobarvano in napačno!) se je smela lotiti in se je tudi lotila velikega načrta, ki nima v socialni zgodovini zapadno-evropskih držav vrstnika. Načrt je šele v zarodku, vlada mu je dala doslej izrečno le poskusno besedilo in je pogumno povabila vse državljane, da se udeležijo načrta v javni in svobodni razpravi. Vendar je njegova usoda zelo negotova.

Kaj je namreč hotel Chautemps, ko je povabil delodajalce in delojemalce h kontradiktornim (nasprotovanim) razpravam? Hotel je, da bi z navzočnostjo delegatov delodajalskih krogov pri teh razpravah odvzel reakcionarnemu senatu, kjer ima tistih „dvesto družin“ politično moč, moralčno oporo za obstruiranje ali celo nasprotovanje po parlamentu izglasovanemu načrtu. To se mu je pa ponesrečilo, delodajalci so zavohali, kaj pomeni za nje prestižno udeležba pri razpravah, namreč izgubo upanja na senat.

Tako čaka sedaj Francija v svojem vsponu k socialni pravici, ki je velika revolucija do leta 1936 ni bila sposobna razviti, na dvoboj razlogov glede šest zakonskih načrtov, ki se tičejo: 1. zakona o vdinjanju in zapustitvah dela, 2. zakona o ureditvi zaposlovanja delavcev po posredovalnicah, 3. zakona o kolektivnih pogodbah dela, 4. zakona o uradovanju pri pomirjevanju in razsojanju, 5. zakona o zakonitem pravilu stavke, 6. zakona o ureditvi zaupništva delavcev.

Najbolj daljnosežna sta četrti in peti zakon, ki pomenjata načelno nastavbo k „malinjonkim dogovorom“ z dne 12. VI. 1936. S petim zakonom se ne bo omejila stavka, kakor je poročal tisti tednik v naslovu, ker že besedila poročila ni mogel toliko obrniti, temveč se bo nevtralizirala in to z ustanovo tajnega glasovanja delavstva. Da pomeni to vse nekaj drugega, kot „omejitev“, leži na dlani.

Razlog za te germanske spremembe je po Skenderidesu v tem, da zahteva današnja državno-politična potreba v Nemčiji zaposlitev žen daleč nad običajnim številom stalno zaposlenih samostojnih žen, ki iz kakršnihkoli razlogov nimajo možnosti ali volje za sv. zakon.

Pri nas so nadomeščale žene moške delovne sile posebno med svetovno vojno leta 1914—1918.

Priznanja zavzetje Abesinije

Po poročilih iz Londona nameravajo nekatere srednjeevropske države v kratkem obvestiti vladi Anglije in Francije, da mislijo priznati osvojitve Abesinije po Italiji. Čeprav te vesti še niso potrjene, se vendar razvidi iz različnih informacij, da bo več držav Srednje Evrope vprašanje priznanja italijanske suverenitete v Abesiniji v ugodnem smislu rešilo.

Poleg Nemčije so še sledeče države priznale de facto in de iure italijansko zasedbo Abesinije: Švica, Avstrija, Madžarska, Jugoslavija, Albanija, Španija (?) in izven Evrope Japonska, Mandžukuo in Yemen. Poljska je izjavila v Ženevi, da smatra abesinsko vprašanje rešeno. Sledeče države pa imajo svoje poslanike v Rimu akreditirane pri „Kralju Italije in cesarju Abesinije“: Čile, Panama, Guatemala, Ecuador, Irska in Nicaragua. Druge države, med temi Rumunija, pa so obvestile italijansko vlado, da mislijo v kratkem storiti isto.

Nasprotno pa so posamezne zapadne države izjavile, da ne morejo priznati italijanskega cesarstva, ne radi lastnih direktnih interesov, ampak z ozirom na želje malih držav in iz principijelnih razlogov. Zadržanje malih držav pa dokazuje neosnovanost takih ugovorov.

Tako uradna Agencija Stefani. Vsak komentar je odveč.

Pet let Hitlerjevega režima

Za peto obletnico svoje vladavine ni dal Hitler sklicati niti parlamenta, niti ni govoril svojega običajnega govora. Samo dr. Jožef Göbbels je govoril nemški mladini, da je v petih letih dosegla vse, o čemer se ji še sanjalo ni. Ugled nacionalistične Nemčije je tako zrasel, da mu skoraj ni mogoče še kaj dodati. Slovita germanska zvestoba se je v teh letih pokazala posebno ob odpovedi mirovnihih pogodb.

Socijalni teden v Kranju

Obupne socijalne razmere v našem kraju so vendarle pričele dramiti najširše domače ljudske plasti. Stare strokovne delavske organizacije, ki že nekaj let sem uspešno delajo za izboljšanje delavskega položaja, še ne morejo dovolj kljubovati nepopustljivemu pritisku s strani kapitala. Tukaj je bilo treba pomoči. To so spoznale tudi nedelavske katoliške organizacije Prosvetno društvo in Katoliška akcija, ki so skupaj organizirale široko zasnovan socijalni teden v dnevi od 27. I. — 2. II. Prvotno je bilo za to prireditve najavljenih 6 predavanj, ki naj bi zajela čim bolj podrobno vsa boleča družbena vprašanja sedanosti, pa so pozneje prireditelji za javnost skrčili to število na tri. V koliko so organizatorji izvršili svojo nalogo in kakšne namere so imeli s to prireditvijo spoznamo najbolje iz predavanj samih.

Ustava kralj. Jugoslavije

§ 4. Državljanstvo je v kraljevini eno, VSI DRŽAVLJANI SO PRED ZAKONOM ENAKI. Vsi uživajo enako zaščito oblastev.

Zakon o tisku

§ 1. Tisk je svoboden. Svoboda tiska sestoji iz tega, da se neovirano izražajo misli v novinah ali drugih tiskanih predmetih . . .

Grški demanti

Vsi listi so poročali, da je grški diktator Metaxas dal prijeti in izgnati na otoke voditelje grške opozicije, ker so pripravljali zaroto proti kralju, Metaxasu in domovini. Grška vlada je demantirala te vesti, češ da vlada v Grčiji popoln red ter mir in splošno zadovoljstvo. Listi so nato pisali, da so pripravljali upor komunisti. Grški vladi tega ni bilo treba demantirati, ker je izmišljeni komunistični prevrat izrabil Metaxas že leta 1936. za svoj državni udar.

Vprašanje je seveda, ali ne pripravljajo listi s širjenjem takih vznemirljivih vesti o Grčiji domačega javnega mnenja na kake nenadne spremembe v notranji politiki. Tako se pripravljajo vsem ljudem jasni „razlogi“ za „krepke ukrepe“. Na vsak način pa bi se dal zakon proti razširjanju vznemirljivih vesti prav primerno uporabiti pri takih vesteh.

Sovjeti in Japonska

Neki evropski politični krogi bi na vsak način radi prisilili Sovjetsko zvezo, da bi se zapletla v vojno z Japonsko. Nепrestano jo kličejo, naj ne bo tako strahopetna in naj vendar izkoristi ugodno priliko. Ker jim SZ noče ustreči, pa vidijo na vseh koncih in krajih, kako korakajo sovjetske čete čez meje proti Japoncem.

Sovjeti pa raje pošiljajo svoje orožje in municijo Kitajcem, ki se bodo že sami zneli ofrensti japonskih osvobodilcev. Tako žanjejo evropski politiki tisto žetev, ki so jo sami sejali.

Še en nov način poročanja

Kakor je „Slovenec“ poročal na dolgo in široko, je bil padec Teruela za generala Franca čisto brez pomena. General Queipo de Llano je vso krivdo zvalil na dež. Sicer pa izvaja general Franco samo svoj načrt in se ne bo dal prisiliti od sovražnika, da bi zmagal; zmagal bo, kadar bo sam hotel. Tudi ta vest je iz „Slovenca“.

Kljub temu pa je general Franco skušal z ogromnimi silami znova zavzeti Teruel, kakor je pisal „Slovenec“. In še je pisal „Slovenec“, da bi zmaga pri Teruelu dvignila moralo Francovih čet. Po začeti in nekaj dni trajajoči ofenzivi se je general Franco odločil, preložiti ofenzivo na poznejši čas.

Vidimo torej, da se da poročati tudi po načelu: „Sicer lažem, toda resnice tudi ne zamolčim“.

preobraziti svet. Zato je potrebno, da berejo delavci papeške okrožnice, pa ne tako kot jih berejo na Jesenicah, kjer je bila v desetih letih okrožnica „Rerum novarum“ izposojena iz knjižnice samo trikrat. Pod smrtnim grehom so katoličani dolžni ravnati se po navodilih, ki jih najdejo v teh okrožnicah.

V nadaljnjem se je g. Križman mnogo prizadeval, da bi ovrgel nazore nekoga krščanskega advokata iz Jesenic, v čemer je uspel tem lažje, ker gospod advokat ni bil prisoten pri predavanju. Gospod predavatelj je pred koncem podal še kralko osebno izpoved, ki je v zvezi z njegovim socijalnim udejstvovanjem; dejal je, da je bil on sam tudi svoje čase član „Krekove mladine“ in sodelavec pri krščanski strokovni organizaciji (JSZ), da pa ju je zapustil, ker je videl, da tam od besed ne grede kaj dejanjem. Ti krščanski socijalisti na Jesenicah so namreč izjavili, da gredo raje v zvezo z marksisti kakor pa z Orli in Prosvetnim društvom.

Po predavanju naj bi se razvila debata, „da ne bodo rekli, da ne damo svobode besede“. Gospod dekan Škerbec je povdaril pomembnost papeških okrožnic in to podčrtal s tem, da se je sam vodja srbskih levičarskih kmetov g. Dragoljub Jovanović navduševal nad njimi. Nadalje je g. dekan še omenil, kako lepo je bilo v Kranju pred stoletji, v dobi srednjega veka (to je bilo takrat, ko so se kmetje puntali proti svojim gospodarjem op. por.) ko je krščanstvo vladalo na svetu. „Svobode besede“ ni hotel nihče drugi izkoristiti in prvo predavanje se je zaključilo.

V nedeljo 30. t. m. dopoldne se je v Ljudskem domu zbralo „kljub slabemu vremenu“ že precej več ljudi kot jih je bilo na zadnjem predavanju. Zdi se, da je samo velikanski uspeh prvega predavanja privabil nove množice poslušavcev. Prvi govornik g. Langus iz Ljubljane je govoril o sodobnih gospodarskih in socijalnih sistemih. „Duh je tisti, ki uravnava vse naše življenje“, tako je g. predavatelj povdaril na začetku. Marxov nauk o preobrazbi človeške družbe prav nič ne drži, ker, kakor vidimo, praktično ni uspel. Marx je učil, tako je razkladal g. predavatelj dalje, da se bo kapitalizem samega sebe uničil, pa vidimo, da je na primer v Nemčiji popolnoma drugače. Na svetu imamo v glavnem tri različna gledanja na gospodarske in socijalne prilike. Liberalistični kapitalizem smatra človeka zgolj za orodje in ga zato izkorišča še huje kakor izkorišča stroje. Kajti ta kapitalizem se dobro zaveda, da je za stroj treba mnogo denarja, človeška delovna sila pa je poceni in hitro nadomestljiva. Liberalistični kapitalizem je človeka zaslužnjil, zato ga moramo odklanjati. Nasprotje temu sistemu je komunistični družbeni red. Komunisti so človeka še bolj zaslužnjili, ker n. pr. zahtevajo od delavca, da se preseli iz enega kraja v drug kraj, če

je bilo tam osnovano novo podjetje. To je seveda velikansko omejevanje človeške svobodne volje. Nasproti temu dvema sistemoma (ki seveda oba že praktično delujeta, kajti edino tako ju je mogoče kritizirati in se to dvomljivo sklada z gornjo trditvijo o neuspehu Marxovega nauka, op. por.) stoji tretji sistem, to je krščanska stanovska ureditev družbe. Dočim imamo v prvih dveh primerih opraviiti z golo silo, ki ponižuje človeka do stroja (kajti „duh je tisti, ki uravnava vse naše življenje“ op. por.), pa krščanska družbena ureditev pojmuje človeka duhovno in ga takega skuša prilagoditi življenjskim prilikam. Celica take ureditve naj bi bilo „farno občestvo“, to je združenje vernih faranov vseh stanov. Na ta način se bodo delavci prestavili iz tovarn, — „kjer je sijajno področje za marksistično propagando“ in druge kvarne vplive, — v krog katoliško mislečih in delujočih. Kajti šele kot dober katoličan bo delavec tudi „v tovarni varen“.

Ker se po predavanju nihče od navzočih ni hotel poslužiti „svobode besede“, je takoj nastopil tretji in zadnji govornik g. Ilija, urednik „Slovenskega doma“ iz Ljubljane. Naslov tega predavanja je bil „Gospodarske in socijalne razmerje v Sovjetski Rusiji“. G. predavatelj pa je na začetku dejal, da bi bilo odveč ponavljati tukaj stvari, o katerih so že tako vsi več ali manj poučeni iz „Slovenca“ in drugih katoliških listov. Bolj važno je, ogledati si komunizem kot novo sodobno vero. Najprej je potrebno, da vemo, kaj sploh predstavlja ta nova vera. Ona je „totalitarna“, to se pravi, da se ne uveljavlja na posameznih področjih človeškega dela, ampak hoče izpremeniti vsega človeka. Knjiga o škrjancu, ki jo je spisal komunistični prirodoslovec, je že tudi komunistična, torej čisto drugačna, kakor bi bila, če bi jo spisal kak drug prirodoslovec. „Prst božji“ je to, da je danes največji narod na svetu sprejel to vero, ki jo širijo iz Rusije v svet židje. Židje so „prefrigani“ in znajo delati spretno propagando. Delo žida sv. Pavla, tako je razkladal g. predavatelj, je prav poučljivo kot primer take židovske propagande. Ta mož je šel po velikih mestih takratnega kulturnega sveta in oznanjal svojo vero. Tako gredo današnji židje, ki so enako „prefrigani“ kakor sv. Pavel, v velika industrijska mesta in pridobivajo ljudi za svojo stvar. Proti tej novi krivi veri se morejo katoličani postaviti v bran samo z enim: z vero. Zato vidimo, da so v deželah, kjer ni vere, podjetniki pri borbi proti komunizmu navezani samo na notranjega ministra, kakor je to slučaj pri nas v Makedoniji. Toda samo krogle v hrbet in bajoneti ne zadostujejo, to zadostuje kvečjemu za uničenje posameznih komunistov, za uničenje komunizma kot vere pa je potrebna zopet — nova, krepka vera. „Prst božji je“, da se je morala katoliška cerkev preizkusiti sredi

liberalističnega sveta in da se bo morala v bodoče morda preizkusiti tudi v komunizmu. Zato pa je potrebno, da zlasti delavci postanejo zavedni katoličani in osnujejo tudi v Kranju močno katoliško delavsko organizacijo, ki je „Zveza združenih delavcev“.

K debati se je najprej oglašil g. dekan Škerbec in povedal, kako so v Kranju zamanj čakali praktične in enerგიčne akcije v prid delavstva s strani krščanskih socijalistov. Ljudje od JSZ so celo izjavili, da so pristaši Ljudske fronte. S tistimi, ki kaj takega izjavijo, pa katoličani nimajo opravka. Zato bodo v Kranju ustanovili ZZD, ki pa je nepolitična organizacija. V ta namen so že pričeli zbirati ljudi in je doslej pri ženskem spolu prav lep odziv. K predavanju, ki se bo vršilo na Svečnico, naj zato pridejo le oni, ki se mislijo včlaniti v novo organizacijo. Gospodu Škerbcu je odgovoril g. Tomažič, predsednik JSZ. Ugotovil je najprej, da so bili zastopniki JSZ pred tednom dni pri prevzvišenem škofu g. Rožmanu in mu poročali o svojem delu ter delu ZZD. Le-ta jih je slovesno zagotovil, da odobrava delo krščanskih socijalistov in je obsodil primere, ko se po posameznih krajih, kjer že delujejo podružnice JSZ ustanovljajo podružnice ZZD, s čemer se samo razbija katoliška skupnost. Gospod Tomažič je na podlagi tega vprašal, kdo ima odločilno besedo, ali škof, ali dekan? Gospod Škerbec je na to odgovoril, da je on dekan v Kranju in da zato tukaj odloča on sam. Zadnja dekanjska konferenca je obsodila delo JSZ in ji odrekla vsako podporo. On hoče po vzgledu Kroke praktično delati za izboljšanje delavskega položaja z ustanovitvijo zadrudne tovarne. Gospod Tomažič je na to izjavil, da pri ustanavljanju nove delavske organizacije ne gre za kaj drugega, kakor za to, da bodo gotovi ljudje prodrli do „korita“. Na poziv g. dekana je to trditev omejil v toliko, da ne misli pri tem domačih ljudi iz Kranja. Po tem se je razvil kratek in zanimiv razgovor, ki je lepo razsvetlil spretno pripravljene razcep v vrstah katoliškega delavstva v Kranju; na eni strani je duhovščina in ostala meščanska inteligenca ter ženske, na drugi strani so delavci, ki samostojno branijo svoje stališče, preizkušeno v trdi razredni borbi.

Ali je prireditev, ki je nosila zveneč naslov „Socijalni teden“ dosegla svoj namen in kakšne namere so prireditelji z njo imeli? Kakor smo spoznali iz gornjega niso imeli niti organizatorji niti predavatelji namena prirediti socijalno — in sindikalno — izobraževalni tečaj za delavce kot bi pričakovali sodeč po naslovu. Tako vobče ne moremo govoriti o uspehu ali neuspehu socijalnega tedna, ker le-tega sploh bilo ni. Vsa prireditev je imela drugo ozadje, ki so ga predavatelji vseskozi tudi razkrivali. Poglavitno, proti čemer se morajo borili delavci z minimalnimi

mezdami, ki na svoji koži čutiljo dan za dnem težko pest kapitalističnega izkoriščanja, je komunizem in vse kar je z njim v zvezi. Z njim v zvezi pa so vse akcije, ki imajo namen zboljšati delavčev položaj. „Katoliška skupnost“, „duhovna trdnost“, „farno občestvo“, le to more danes delavca rešiti.

Putnikova biljetarna v Ljubljani

se je dne 1. t. m. preselila iz dosedanjih prostorov v donebniku, Gajeva ulica 3, na

Tyrševo cesto šte. 5

na kar opozarjamo cenj. občinstvo

Telefonska številka 24—72 je ostala neizpremenjena

Šušmarstvo?

Pristojna oblastva in najrazličnejša združenja preganjajo že leta in leta z vsemi mogočimi sredstvi šušmarstvo pozablajo pa vedno, da je treba vsako zlo zatreti pri korenini. Zato sem Vam napisal teh par vrstic, da bo tudi naša javnost o tem žalostnem poglavju nas „šušmarjev“ malo boljše poučena.

Zadnje čase se sliši in bere, da bo kaznovan tudi dotični, ki si da pri šušmarju zašiti raztrgano obleko ali pa popraviti čevlje. Velika gospoda si pač lahko privoščijo najdražji modni salon in podobno, toda delavec in mali kmet pa sta navezana na šušmarja kot je šušmar nanju.

Delavec mora po par mesecev stradati, da si lahko nabavi novo obleko ali pa jo kupi na obroke, tako da je obleka navadno že strgana, ko je plačana. Sedaj pa nastopi brezposeln pomočnik in mu jo popravi za par dinarjev, s katerimi preživlja ženo in otroke.

Sem mlad človek, delam rad a ne dobim dela. Če šušmarim, sem najprej zarubljen, potem zaprt in vso sramoto mi nakopljejo na glavo, kljub temu, da vedno le prosim in moledujem za delo.

Pred leti sem bil zaposlen kot pomočnik in sem delal od 7. ure zjutraj do polnoči, gotove dni tudi do jutra. Za to delo sem zaslužil dnevno — čujte in strmite — celih 20 dinarjev in to brez hrane in stanovanja. Ali ni sramota, da zasluži človek, ki se je moral pokoriti tri leta kot vajenec, potem ko je postal pomočnik 20 dinarjev na dan za najmanj 15 urno delo?

Mladim delavoljnim ljudem se mora najprej dati delo, ki bo plačano saj toliko, da homo lahko preživljal sebe in svoje družine, potem ne bo več pritožb radi šušmarstva, sicer se to vprašanje ne bo nikdar uredilo, ker moramo šušmariti — če hočemo živeti!

POMOČNIŠKI ZBOR ZDRUŽENJA TRGOVCEV ZA SREZ KRANJ V KRANJU

PRIREDI TRGOVSKI PLES

12. februarja 1938

v „Narodnem domu“

Pod pokroviteljstvom združenja trgovcev in častnega damskega komiteja

KULTURNI PREGLED

Izšla je prva številka nove slovenske revije „Dejanje“. Med njenimi sotrudniki so znana imena iz katoliške revije „Dom in svet“, ki je morala zaradi resnicoljubnega članka o Španiji lani prenehati izhajati. Revijo odlikuje trdna volja, ki veje iz vseh člankov, da je treba živeti svojim idealom primerno, ne pa samo pripovedovati o njih. Vsekakor je pogumni nastop slovenskih katoliških mladih v resnici danes.

Gregorc Jurij „Razvoj in pomen glasbe“ (Ljudska univerza). Ljudska univerza je s tem predavanjem prelomila s tradicijo, da predavajo na njej samo starejši, v svoji stroki že znani predavatelji. Prepričan sem, da ji to ne more škoditi. Zlasti če pomislimo na težave, s katerimi se bori Lj. U., je razumljivo, da poseže po predavateljih,

ki so ji najbližji in to so organizatorji Lj. U. — akademiki. Interesantno bi bilo sploh slišati mladino, kaj misli in kako dela. Čeprav ne bi ta predavanja dosegla višine zrelejših predavateljev, je prav, da jim Lj. U. daje možnost razvijanja svojih idej.

Govoriti o najbolj abstraktni panogi umetnosti pred mešano publiko je za mladega konservatorista, ki mogoče še ni prebavil obilne snovi, težko. Vendar je predavatelj zgodovinski razvoj glasbe prikazal dobro. Škoda je le, da je obenem z zgodovinskim razvojem govoril tudi o notranji gradnji skladb, o melodiji, o disonanci, o konsonanci itd. Tega ne bi smel storiti, kajti povprečen poslušavec, ki ima le malo pojma o glasbi ali pa nič, ne more slediti takemu predavanju. Ploščice, ki jih je predavatelj predvajal v lažje razumevanje predavanja, so bile skrbno izbrane in je z njimi dosegel svoj namen. Proti običaju je posetilo pre-

davanje večje število srednješolcev, manj pa je bilo ostale publike.

„Veleturist“ burka v treh dejan. (Prosvetni oder) Delo je brez vrednosti in temelji na najprimitivnejši besedni in situacijski komiki. Prosvetno društvo ne bi smelo staviti v svoj repertoar lake burke. Saj imamo dosti komedij: (Senečič: „Slučaj z ulice“, Kranjc: „Skedenj“ itd.), ki obravnava aktualno snov in s katerimi bi dosegli isti finančni uspeh, če je pač šlo za denar, kar bi bil lahko vzrok za vprizoritev te burke. Sicer pa tudi finančne zadrege ne bi smele biti povod, kajti P. o. bi se moral zavedati, kakšen prepad loči toli hvaljeno „Hasanaginico“ od „Veleturista“.

Igranje je bilo nemogoče. Igralci P. o. se nikakor ne morejo sprijazniti z mislijo, da niso lutke, temveč da morajo predstavljati resnične ljudi. Igralci v burki niso že a priori komični. Komične jih naredi slučaj, naključje, v

katerem se znajdejo a se ne morejo izmotati. Ako se pridružijo slabemu prednašanju vlog še neuspele maske (dr. Červiček, fotograf. Hribernik, Skaza) in zelo pestri kostumi (polovica nastopajočih je oblečena sodobno, ostali pa v polpreteklih nošah), lahko s kritiko končamo in molčimo, da ne bi vzeli komu veselja do igranja.

Glede scenerije svetujem gg. režiserjem, da si ogledajo revijo „Ljudski oder“. Tam bodo našli marsikaj, kar bo koristilo odru. Seveda bo treba delati tudi po reviji in ne mogoče prelistati samo posamezne številke, kar se brez dvoma danes dela.

Ob koncu naj omenim še reklamne letake. Če P. o. noče navesti imen igravcev, naj vsaj izda režiserja, da vidimo, kdo zna ravnati z igravci in kdo jih kviri, kajti od režiserjeve spretnosti in zanimanja za odrsko tehniko je odvisno marsikaj. Poset je bil zadovoljiv.

Še enkrat kopališče v Kranju

V našem listu z dne 25. dec. smo že izčrpno obrazložili, zakaj igra Kranj v tujsko-prometnem pogledu tako klavrn vlogu, čeprav je sprejet med letovišča in še celo taka s klimatskim značajem. Povdarjali smo, da brez modernega športnega kopališča ne bomo privabili tujcev. V interesu dobre stvari smo z najboljšim namenom nasvetovali občinski upravi, da se z ozirom na nujnost te zadeve že vendar enkrat odloči za zgradbo prepotrebne kopališke naprave po že pred leti potrjenih načrtih na v to svrhu nakupljenem, idealno centralno ležečem, vsem zahlevam odgovarjajočem in z ozirom na občinska denarna sredstva edino mogočem prostoru.

Naš dobrohotni nasvet ni baš padel na rodovitno tla. Kot kurioznost omenjamo dejstvo, da se je občinska uprava na vsak način hotela iznebiti za kopel nakupljenega tzv. Suhadolnikovega travnika ter ga obesiti tekstilni šoli kot stavbišče za delavnice, oziroma za poznejšo novo šolsko zgradbo, ne da bi imela kako drugo količkaj primerno zemljišče za kopel na razpolago. Povsem naravno, da tak svojevrstni način premišljenega občinskega gospodarstva in turistične propagande ni žel med prebivalstvom ravno posebnega priznanja.

Dne 21. m. m. je bila zopet enkrat seja občinskega kopališnega odseka, kateremu se je pritegnil hotelir gospod Miro Peterlin kot predsednik Tujsko-prometnega društva, ki je v smislu uredbe za pospeševanje turizma prevzelo posle turističnega odbora pri občini. G. predsednik občine je poročal, da z ozirom na pojasnila banske uprave Suhadolnikov travnik za tekstilne delavnice ne pride v poštev in da bi morda vendarle kazalo na tem kraju v čim krajšem času zgraditi kopališče. Tudi ostali odsekovi člani so se pridružili temu mnenju, pa zglasil se je g. Peterlin in izjavil, da površina Suhadolnikovega travnika ne zadostuje za zgradbo kopališča, ker bi bilo vsako poznejše razširjenje naprave na tem kraju nemogoče. Vnemal se je seveda za svojo fiksno idejo, za kopališče na periferiji mesta — v Straheči dolini! Po brezplodni debati se je kopališki odsek razšel in prav po zaslugi predsednika Tujsko-prometnega društva se je ta tako nujna zadeva zopet odložila ad Calendas graecas.

Gospod predsednik Tujsko-prometnega društva se menda še spominja, kako je svojčas odobral nakup Suhadolnikovega zemljišča, ki se je prav po njegovem nasvetu z dokupom sosednega sveta še zaokrožilo, tako da meri točno 6720 m², kar pa za kopališko napravo v Kranju zadošča za desetletja in desetletja. Tik ob kopališču pa zahtevati še posebej športne prostore, ne glede na finančno stran nima nobenega smisla, saj ima Sokol svoje letno telovadišče, prosvetno društvo pa svojo „Planino“. Zato ne razumemo gospoda Peterlina, ki je že po svojem položaju dolžan z vsemi močmi pospeševati tujski promet, zakaj se prolivi izvršitvi že odobrenega kopališkega projekta na edino primernem stavbišču. Po treznem premisleku bo uvidel tudi on, da bi bila gradnja kopališča bodisi v Straheči dolini, (čeprav je nekoliko bližja „Kranjskemu dvoru“ nego Suhadolnikov travnik), bodisi na kakem drugem kraju kranjskega polja naravnost razsipanje občinskega denarja. Saj bi pri današnjih cenah samo nakup količkaj ugajajočega zemljišča v primerni razdalji od mestnega središča zajedno z novimi načrti, komisijami in taksami stal več kakor bi stalo že popolnoma zgrajeno kopališče na

Suhadolnikovem travniku! In kranjska občina menda vendar nima na razpolago stolisočakov, da bi jih metala skozi okno.

Pri tem pa še nismo upoštevali najbolj kočljive točke, namreč odkod naj bi se v eventualno kopališče nad Kranjem dovajala voda? Dočim za kopel ob Savi to vprašanje ne igra nikake vloge, bi niti za Strahečo dolino kljub bližini ne bila uporabna Kokra, ki je že ob pritoku Rupuščice radi nesnage iz Golnika zadostila okužena. Preostaja torej le še vodovod, ki pa pri današnjem stanju sploh ne pride v poštev, saj bi samo enkratno naplajenje bazena za cel dan izčrpalo vso razpoložljivo vodo. Pred ojačenjem vodovoda, ki bo stalo težke milijone in še ne bo tako kmalu izvedeno, pa ni računati z uporabo vode iz vodovoda v kopališke svrhe. Ne glede na to bi bila ta voda šmentano draga in bi bilo tudi kljub vsem modernim čistilnim napravam treba misliti na stalen dotok sveže vode v kopališki bazen.

Ali naj res čakamo na ojačenje vodovoda, da bi se šele čez leta gra-

dilo milijonsko kopališče samo zato, ker zamisel edino praktičnega in ekonomskega projekta ni zrasla na gredičah gotovih gospodov?

Z ozirom na navedena nepristranska pojasnila mora pač vsak razsoden človek priznati, da je čimprejšnja, najprimernejša in zdaleka najcenejša ugodna rešitev perečega kopališkega problema v Kranju podana z zgradbo modernega športnega kopališča na Suhadolnikovem travniku. Skrajni čas je, da se opuste malenkostni pomisleki in da se nujna zadeva vendar enkrat že premakne iz mrtve točke. **Ponovno povdarjamo, da Kranj zgubi značaj klimatskega letovišča in vse s tem združene pravice ter velike udobnosti, ako tekom letošnjega leta kopališko vprašanje še ne bo rešeno.** Zato naj vsi poklicani faktorji, občina, Tujsko-prometno društvo in občinski turistični odbor v interesu tujskega prometa in ugleda občine v pospešenem tempu store svojo dolžnost, da občina ne bo utrpela nepopravljive škode. Videant consules...

Domače vesti

Slov. plan. društvo. Dne 28. jan. je polagala račun podružnica SPD v v Kranju ob bolj pičli udeležbi, akoravno se število članstva v nasprotnju z drugimi kraji dviga. Uvodoma se je spomnil načelnik tržiških smučarjev, katere je zbor stoji počastil. Finančno stanje podružnice je v stalnem porastu, k čemur pripomorejo ne samo razmeroma nizka članarina, nego tudi kočje, ki so njena last ali jih oskrbuje. Obisk koč se ni bistveno spremenil napram prejšnjemu letu. Prešernova kočja je kazala porast, Valvazorjeva kočja je malo nazadovala. Odbor je imel osem sej in v tem času vodil predpriprave za adaptacijo Valvazorjeve kočje, katero je proti plačilu din 5000 prevzel od Osrednjega odbora pod pogojem, da do 1. maja 1940 zgradi na istem mestu novo kočjo ali staro temeljito popravi. Ta kočja bi stala din 250.000 — in ker razpolaga podružnica samo z din 100.000 —, je občni zbor soglasno sklenil, da se najame din 150.000 posojila. Kot kritje bi služile kočje, ki so last podružnice, odplačilo bi se vršilo od stalnih dohodkov iz koč, ki razmeroma dobro uspevajo in bi se v najkrajšem času ta dolg poravnal. Načrt predvideva večjo obednico, več sob v prvem nadstropju in skupna ležišča v podstrešju. Obseg kočje pa bi se istočasno zmanjšal. O idejnih smernicah osrednjega društva, zveze planinskih društev, slovske asociacije in Mednarodne unije je poročal delegat osrednjega odbora gospod Tiplič. Ker ni bilo volitev, je ostal odbor dosedanji, ki ima veliko nalogo, da ta načrt uresniči. S sodelovanjem celokupnega članstva in javnosti upa, da se bo ta načrt, ki sega globoko v žep, tudi posrečil, da na ta način podružnica dostojno proslavi 40-letnico obstoja, ki prihaja drugo leto.

Šah Na seji dne 31. januarja 1938 je „Kranjski šahovski klub“ sklenil, da se preseli na „Staro pošto“ v lovsko sobo. Igralni dnevi ostanejo kakor dosedaj v torkih in petkih od 20. ure dalje. Klub razpisuje turnir za prvenstvo Kranja, ki se bo začel igrati v sredi februarja. Pravico udeležbe imajo tudi nečlani in se tozadavne prijave sprejemajo ob igralnih večerih od 15. februarja, ko bo žrebanje in otvoritev 1. kola. — Prijavnina znaša za člane kot nečlane 5 — din, dijaki pa so oproščeni članarine. Prvo-plasirani bodo dobili lepe nagrade.

Vse naročnike prosimo za čimprejšnjo poravnano naročnine.

Original „DINGAČ“ zajamčeno pristno, sladko, črno vino, zdravstveno priporočljivo za slabotne, slabokrvne in rekonvalescente edino pri PETERLINU.

Uspelo zborovanje stavbincev. Nedeljsko zborovanje stavbincev, sklicano po Zvezi stavbenih delavcev, je bilo jako dobro obiskano. Številni udeleženci so z zanimanjem sledili izvajanjem govornikov, posebno pa poročilo o položaju gradbenega delavstva v Kranju. Javno so bili razkriti nezasišni primeri neupoštevanja Zakona o zaščiti delavstva in Obrtnega zakona. Najbolj pa pada v oči, da so firme, ki se najglasneje ponašajo s socialnim čutom, pri gaženju navedenih zakonov — prve. Vidi se pa velikanska razlika položaja delavstva tam, kjer so delavci organizirani in tam kjer organizacija nima zadostnega števila članstva. Vsi navzoči so se prepričali o nujni potrebi neodvisnih sindikatov in bodo izvajali posledice. Z navdušenjem so bili vsi za to, da se vodi borba za kolektivno pogodbo do končne zmage in so se razšli s trdnim sklepom, da bo vsak po svoji moči prispevali k uresničenju vseh upravičenih zahtev tako izkoriščenega stavbenega delavstva.

Kakor juhi soli, tako je treba vsaki kavi dodati dobro mero „Pravega Francka“. Dodajte ga rajše malo več kakor pa premalo, zlasti če jo pripravljate iz žitne kave. „Pravi Franck“ izpopolni ukus in aromo ter naredi kavo bolj tečno.

„Zvončkova“ druga (februarska) številka s pestro, zanimivo vsebino in mnogimi lepimi ilustracijami je izšla. Starši in vzgojitelji, naročajte „Zvonček“ svoji deci! Prijavite se upravi „Zvončka“, Ljubljana, Krakovski nasip 22., ali pa Učiteljski tiskarni v Ljubljani.

Dijaki kranjske gimnazije pripravljajo Gogoljevega „Revizorja“. To duhovito komedijo bodo uprizorili na odru „Narodne čitalnice“ in na odru „Ljudskega doma“.

„Zvonček“, ilustrirani mladinski mesečnik, je namenjen domači deci in našim zamejčkom in izseljenčkom po vsem svetu. Prijatelj slovske mladine, podpirajte plemenito narodno-obrambno akcijo „Zvončka“ in darujte v „Zvončkov“ sklad, da bo čim več otrok onstran naših mej brezplačno prejemalo „Zvonček“ in se po njem duhovno vezalo s svojo domovino!

Ženini in neveste, ne skrbite! Pri Jazbecu dobite črne suknje, obleke in plašče. Delo domačih krojačev. Se priporoča Albin Jazbec v Kranju.

Rok za vlaganje davčnih prijav za odmero pridobnine je z odlokom finančnega ministra podaljšan do 15. februarja t. l.

Gorenjski lovci pa v soboto zvečer v Radovljico. Po devetnajstih letih prireja Gor. lovsko društvo svojo tradicionalno veselico v soboto 5. t. m. zopet enkrat v Radovljici in sicer v hotelu „Grajski dvor“. Za ta vsakoletni ples naših lovcev vlada vedno največje zanimanje, osobito pa letos, ko so bile vse priprave poverjene iznajdljivim in agilnim Radovljičanom. Vodstvo društva, ki je v rokah povsod priljubljenega podpredsednika, tovarnarja g. Janca Florijana in zvestih odbornikov ter sodelavcev gg. ravnatelja Patika, upravitelja Fišerja in tovarnarja Šušteršiča iz Lesc, bo preskrbelo prav vse, da se bodo vsi gosti počutili kar najudobneje in najbolj domače. Dekoracijska dela so v preizkušeni rokah g. Langus Josipa ter bodo lahko marsikomu za vzor. Sprejem bo najprisrčnejši, zato pa bo slovo tem težje. Na veselici igra kompletna vojaška godba I. plan, polka iz Škofje Loke. Pred veselico se vrši redni občni zbor Gor. lovskega društva. **Torej v soboto zvečer v Radovljico.**

V neki opereti v Narodnem domu so nastopale baletke, ki so bile jako ... hm ... hm oblečene. Takrat smo se zgražali nad to pokvarjenostjo. V „Veleturistu“ pa nastopa prav tako oblečena deklica — v irhastih hlačkah in majci — in govori se o slačenju, spanju v senu in podobno, pa se zato nič ne razburjamo. Cemu pa? Našim predstavam prisostvuje sam g. dekan, pa že zato ne more biti nič hudega. Seveda operete ni šel gledati, zato pa je pohujšljiva, saj plešejo „razgaljena“ (tako kot v „Veleturistu“) dekleta. Tega seveda ne bomo dali v naš katoliški časopis, temveč bomo priredili dijaško predstavo „Veleturista“, ki bo sigurno bolj vzgojna od „Patra Vojteha“.

Po sodbi priznanih strokovnjakov se izložbe naših kranjskih trgovin lahko kosajo s celo Slovenijo. Isti aranžerji pa pripravljajo tudi celotne dekoracije za Trgovski ples v Narodnem domu, ki se bo vršil v soboto, 12. febr., zato pa je cel Kranj z ostalo Gorenjsko in Ljubljano upravičeno radoveden na senzacije te prireditve. Odbor Pomočniškega zbora se mrzlično pripravlja in obljublja, da bo zadovoljil vsakogar — gosta in domačina — in da se tudi najbolj razvajene veličine ne bodo dolgočasile na tej veselici. Načrt za bar je gotov, zato lahko vsakomur garantiramo, da se bo po „težkem delu“ lahko mirno v prijetni družbi in nemoteno odpočil. **Trgovski ples — sobota 12. febr. — Narodni dom, Kranj.**

G O R E N J S K O L O V S K O D R U Š T V O P R I R E D I

SOBOTA 5. II. LOVSKI PLES V RADOVLJICI

V HOTELU „GRAJSKI DVOR“

SODELUJE POLNOŠTEVILNA VOJAŠKA GODBA 1. PLANINSKEGA POLKA IZ ŠKOFJE LOKE

Hepta poleis diericuzin... Pred par tisočletji je prišlo, kakor je znano do hude debate med sedmimi mesti, od katerih je vsako trdilo, da je rojstni kraj nesmrtnega Homerja, in ta pravda še do danes ni dokončno odločena. Ravnotako se danes prepira v Kranju sedem magnatov — pa ne za kakega ubogega pesnika, tako nazadnjaški že dolgo več nismo — ampak za kraj, kjer naj bi stalo novo pošno poslopje. Eden hoče poživiti „stare mesto“, drugi podpreti podrti blagajno, tretji bi se rad znebil konkurenta, četrti je za status quo itd., vsem pa je edino vodilo — narodov blagor. Davkoplačevalci pa kar lepo tiho in počakajte, kaj bodo gospodje rekli, če pa kdo pošto rabi, jo bo že našel, h konkurenci itak ne more ili... tujci nam pa novo pošto, dokler nimamo kopaljšča — in tega v doglednem času ne bo — kvečjemu lahko samo pomažejo, naše pošno osobje naj pa, saj imamo dosti takih, ki komaj čakajo na službo, ... trohni naprej.

Ni še razčiščena kokainska afera in že se pojavlja nova, namreč taka z utajo trošarine na električni tok, ki zavzema kakor slišimo precejšen obseg. Našim delavcem, obrtnikom, uradnikom in trgovcem se ločno zaračuna vsaka para te trošarine in zato vsa naša javnost upravičeno zahteva, da se vse mahinacije točno razjasni in da se krivice brez pardona kaznuje. Ko bo zaveda malo bolj dozorela, bomo postregli našim čitateljem s podrobnejšimi podatki, česar za danes v interesu objektivne preiskave in da ne bi komu delali krivice še ne moremo storiti. Pripominjamo samo, da pri aferi ni prizadeto nobeno domače kranjsko podjetje.

Kakšna je razlika med plesom in družabno prireditvijo? Po kanonskih predpisih sme katoliško časopisje delati plačano reklamo za družabne prireditve, na katerih se pleše, za plesne prireditve pa — ne sme!

GLEDALIŠKA REDUTA I.

Jesenice

Razpust „Enakosti“. Kraljevska banska uprava je v soboto 22. jan. razpustila delavsko kulturno društvo „Enakost“ na Jesenicah, radi prekoračenja delokroga, ker je društvo zbiralo v otroškem izobraževalnem vrtcu otroke in so se ti pozdravljali med seboj z geslom „družnost“.

SLAB DOVTIP

A.: Zakaj se je zidal v Kranju petnadstropni nebotalnik hotel Evropa?

B.: Zato, da mogoče vendar enkrat pride do veljave velika Magirus — lestva tukajšnje gasilske čete.

SPORT

S. K. Svoboda : S. K. Kranj
V nedeljo, 6. febr. ob 1/2 3. uri

Otvoritev nogometne sezone

Čeprav pokriva bela odeja zeleno polje, so vendarle bližajoče se prvenstvene tekme že dvignile kranjske nogometne iz zimskega spanja. Na Svečnico so imeli v treningtekmi med dvema moštvoma revijo vseh onih igracev, med katerimi bo treba izbirati, ko pride čas za sestavo enajstorce, ki bo zastopala Kranjce v prvenstvu. Pregled je pokazal razveseljivo dejstvo, pa se tudi med novimi igralci, ki doslej niso igrali za S. K. Kranj, nahaja nekaj prav odličnih moči, ki bodo za prvo moštvo nesporno precejšnja pridobitev in ki bodo konkurenčno tekmovalje za vstop v prvo moštvo občutno zaostri, kar je, upajmo, zopet dobro predhodno znamenje za živahno sportno gibanje igracev v času rednih treningov.

Za nedeljo, dne 6. t. m. je napovedana prva tekma z zunanjim nasprotnikom, z ljubljansko Svobodo, s katero je Kranj kakor znano odigral že obe prvenstveni in bo torej nedeljska prijateljska tekma najbrž edino gostovanje tega nasprotnika v letošnji sezoni. Za to tekmo nastopi Kranj z nekaterimi novimi igralci, ki pridejo v poštev že za prvo prvenstveno tekmo 6. marca proti Hermesu, končno veljavna pa tudi ta postava gotovo še ne bo, kajti treba bo upoštevati kasnejše specialne prednosti posameznih v splošnem morda čisto enakovrednih igracev in tako z izmenjavo posameznikov od slučaja do slučaja prilagoditi celotno enajstoročno načinu igre bodočih nasprotnikov. V splošnem pa bomo v nedeljo že lahko videli vsaj ogrožje prenovljene enajstorce, ki bo nastopila vsaj v prvih dveh prvenstvenih tekmah in v onih finalnih tekmah, v katerih še ne morejo poseči vmes ostali novi, sicer že verificirani, pa trenutno za nastop še neupravičeni igralci.

Za nedeljsko tekmo bo tudi igrišče po možnosti očiščeno ledu in snega.

Gorenjska zimsko-sportna podzveza Jesenice (Službeno)

Nova člana GZSP. Ker sta Fantovski odsek na Jesenicah in Tujsko-prometno društvo Sv. Janez, Bohinj izvršila vse pogoje, se sprejmeta v članstvo GZSP. Istočasno se predlagata JZSSu za sprejem v svoje redno članstvo.

Startno dovoljenje za verificirane tekmovalce. Na prošnjo Fantovskega odseka na Jesenicah se do-

voli na njihovi prireditvi nastop sledočim verificiranim tekmovalcem: Pračku Cirilu, TK Skala, Žnidar Emilu in Žvan Alojziju, oba ASK Gorenjec. Na prošnjo Aljaževega prosvetnega društva na Dovjem se dovoli nastop tekmovalcu Lichtenegerju, SK Dovje-Mojstrana, na njihovi prireditvi.

SK Poljana, Kranj. Dopis od 28. jan. 1938 se vzame na znanje. Podzveza pošilja k Vašemu občnemu zboru najlepše čestitke in želi, da bi klub še nadalje uspešno deloval za propagando belega sporta.

Sokolsko društvo, Jesenice naj poravna še prijavnino, da se ga bo lahko sprejelo v naše članstvo.

SK Dovje-Mojstrana. Čim smo dobili dopis ge. Rabič-Zupanove, smo takoj urgirali za dopust za tekmovalce Klančnika Alojza in Miklavčiča. Ker je tekmovalce Polajnar Cvetko prestopil k SK Ljubljani, prosimo, da nam pošljete njegovo odjavnico.

Okrožnica GZSP. Pretekli teden je bila na vse klube poslana posebna okrožnica GZSP, ki govori o smuškem zletu v Bohinju. Vse klube in društva ponovno prosimo, da nam te okrožnice takoj pošljejo.

Smuški zlet GZSP. Vsem klubom in društvom javljamo, da so priprave za ta izlet v polnem teku. V tem oziru nam vneto pomagajo vsa bohinjska društva. Vse naše klube in društva pozivamo, da se pripravijo na ta izlet ter tja pošljejo čim več svojih tekmovalcev in čim več svojih članov. Spored vseh prireditev bo zelo obsežen, toda izvršil se bo v soboto in nedeljo. O vseh podrobnostih zleta bo poročala prihodnja okrožnica.

Uprava GZSP.

Dne 11. febr. 1938 ob 10. uri dop. bo na Okr. sodišču v Kranju

Dražba

hiše Jezerska c. 4 (bivša Fajfarjeva hiša) last g. B. Žiliča, trgovca z železnino, Ljubljana. — Cenilna vrednost Din 206.350.—. Najmanjša ponudba Din 103.175.—. Varščina Din 20.635.—.

IGNACIJ MAJNIK

splošno strojno ključavničarstvo
KRANJ, BLEIWEISOVA ULICA 29

Prvo podjetje na Gorenjskem za napravo

jeklenih valjčnih zastorov

Izdeluje tudi orodja za sončne plahte, škarjasta omrežja, štedilnike, železna vrata, okna itd.

Cene zmernel!

Izdelava prvovrstna!

Postrežba solidna in točna

„IDES“ TVORNICA ČRNILA IN KEMIČNIH IZDELKOV KRANJ

Zahtevajte in kupujte

Rekord
kremo za čevlje,

ki ščiti usnje in daje lep sijaj

Kupujte pri tvrdkah, ki inserirajo v „SOBOTA“!

DELAVCI, KMETJE, OBRITNIKI, TRGOVCI IN URADNIKI
KUPUJTE LE

DOMAČE BLAGO

Domače pa je le ono blago, katerega izdelava naš domač obrtnik, naš domač tovarnar in katerega prodaja naš domač trgovec!

MALI OGLASI

Vsaka beseda Din 1.—; Iskanje služb in mali oglasi soc. značaja vsaka beseda 50 para; prve tri besede debeleje tiskane. Uprava „Sobote“ Kranj, Bleiweisova 7

Kuharico
spretno in sposobno za večjo kuhinjo se sprejme takoj: Kranj, Gasilski trg 5.

Kupim
hranilno knjižico Hran. in posoj. v Kranju do 20.000 dinarjev. Ponudbe pod „Gotovina“ na „Soboto“.

Prodajalka, mlajša moč
vestna in zanesljiva, želi protiv nizki mesečni plači stalno službo v Kranju ali okolici. Cenj. dopise prosim na Fant Erič, Begunje pri Cerklju.

Kupujem
steklenice in kante od olja. Ponudbe upravi pod „Takoj“.

Dobre šivilje

ki so izvežbane v šivanju na električnih šivalnih strojih, sprejememo takoj v delo. Pismene ponudbe na tovarno „Inlex“, d. z o. z. v Kranju.

Zakaj bi zavrgli

svilene nogavice radi popuščenih zank, če Vam pri Bati za malo odškodnino vse popravijo. **Bata, Kranj**

Žarnice

pregorele zamenja za nove od **Din 6.50** dalje

„OBNOVA“

pri **Franju Nadižar**

Kranj, Prešernova ulica 18

Pri zamenjavi 50 kom. popust!

France Benedik gostilna Stražišče

Najpripravnější izletna točka. Udobni prostori. Dobra vina! Primeren prigrizek po izbiri!

Domača solidna postrežba!

Pozor!

Kdor želi imeti

LEPO EMAJLIANO KOLO ALI MOTOR

(v peči žgano ali nitro) po poljubni izbiri barv v vseh tonih, temu izvršiti najsolidneje

JOS. GREBENŠEK - KRANJ
LIČAR IN SLIKAR

Vedno konkurenčne cene!

Zadovoljen boš

ako kupiš pri

COLNAR-JU V KRANJU

ogledala, okvirje, slike emajl. kuhinjsko posodo, steklenino, porcelan, šipe navadne, za strehe, hodnike ali portale.

Vsakovrstno

zimsko, moško in damsko

perilo,

nogavice, rokavice, kravate, damske torbice itd. dobite v **modni trgovini**

IVO WENDLING
Jenkova ulica